

شکنجه گران طاغوتی در نقش پلیس خوب و پلیس بد

۱۳ فروردین ۱۳۹۶ ساعت ۱:۰۰

حسینی، شکنجه گر معروف ساواک، با کابل شکنجه می کرد و دیدن قیافه ی او واقعا نوعی شکنجه بود؛ قد دراز ، قیافه ی کریه مثل گوریل که بیشتر روزها هم مریض بود. دادن شکنجه برای او لذت بخش بود...

کافه تاریخ- تاریخ شفاهی

شکنجه از جمله راههای متدوالی بود که ساواک به وسیله آن تلاش می کرد تا ضمن ارباب و ایجاد ترس در میان مخالفین حکومت، از آنان اعتراف بگیرد و به طور ویژه همدستان نیروهای انقلابی را دستگیر کند. ساواک در این زمینه از شیوه های متنوعی استفاده می کرد. برخی از این شیوه ها توسط سیا و یا موساد به آنان آموخته می شد. گاهی نیز به این نتیجه می رسیدند که با ایفای نقش در قامت پلیس خوب و پلیس بد، از زندانیان خود اعتراف بگیرند:

«حسینی، شکنجه گر معروف، با کابل شکنجه می کرد و دیدن قیافه ی او واقعا نوعی شکنجه بود؛ قد دراز ، قیافه ی کریه مثل

گوریل که بیشتر روزها هم مریض بود. دادن شکنجه برای او لذت بخش بود و اگر روزی کسی را شکنجه نمی کرد احساس ناراحتی به او دست می داد. پس از زدن کابل به کف پاها ، با داد و فریاد با یک پتک به کلاه آهنی که بر سر زندانی گذاشته بودند می کوبیدند و ایجاد سر و صدا و وحشت می کردند. پس از مدتی که به آدم حالت بیهوشی دست می داد، یکی از بازجو ها نقش واسطه را بازی می کرد. او تسبیح شاه مقصود دستش گرفته بود و ته ریش داشت و به عنوان اینکه آدم ناصحی است، در آن حالت به نصیحت کردن زندانی می پرداخت که مثلا اینها آدمهای بیخودی هستند، حرفهایت را بزن و از شر این آدمهای جلاد نجات پیدا کن. عمرت را بیخودی تلف نکن و ... این هم نقشه ای بود که فکر می کردند شاید بتوانند از این کانال اطلاعاتی به دست آوردند.»*

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۷۲۷/بید-خوب-پلیس-نقش-طاغوتی-گرا-شکنجه>